

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre . . . 6 korona.
Egyes szám ára 4 fillér.

MEGJELENIK BETENÉKÉNT GYÖRZSÉB:
szombaton és egyes rendki-
vüli alkalmakkor.

A VÁROS

SZERKESZTŐSÉG:

Városi közéletért (városi ház,
földszint 7. sz. I. de küldendő
a kéziratok.)

KIADÓHIVATAL:

Városi Könyvnyomda-vállalat
Irodája, I. de küldendő
az előfizetési díjak és hirdetések.

KÖZIGAZGATÁSI, KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Főszerkesztő: VECSEY IMRE. ♦♦ Felelős szerkesztő: KONCZ ÁKOS.

Kiadóhivatal: A VÁROSI KÖNYVNYOMDA-VÁLLALAT.

Magyar városok jövője.

Irta: Bárczy István Budapest székes főváros polgármestere.

A városok érdekeinek érvényesítésére, különösen a törvényhozásban, hatalmas szervezetre van szükség: ez a városok szövetezése.

A törvényhatósági joggal bíró városok polgármestereinek pécsi kongresszusa, Kolozsvár polgármesterének indítványára megindította az összes városok szövetezésének ügyét s evégből bizottságot is küldött ki a kérdés tanulmányozására és megfelelő javaslat előterjesztésére. Ugy tudom, hogy az összes magyar városok kongresszusát tervezik; addig is azonban, míg ez az eszme testet ölt, jó lenne intéző bizottságot küldeni, amelyik 2-3 hónapokint összejöve, megbeszéli a teendőket s az összes városokat megfelelőképp informálja.

De a tervezett városi kongresszuson kívül is kelne lenni egy állandó bizottságnak, amely 3-4 polgármesterből s egynehány országgyűlési képviselőből állana, akik a magyarországi városok szövetségének ügyeit vezetnék, a kongresszusok ügyeit előkészítenék, minden beterjesztett törvényjavaslatot a városok szempontjából átanulmányoznának s ha fontos észrevételeik volnának, azokat az összes városok polgármestereivel közölnék, nemcsak avégből, hogy a törvényhatóságok föliratokkal forduljanak az országgyűléshez, hanem, hogy a városok országgyűlési képviselőiket is főkérjük érdekeik hathatós megvédésére. Azt hiszem, az utóbbit a városok képviselőiktől méltán megkivánhatják s e kívánásaiknak kellő időben érvényt is szerezhetnek.

Sok életbevágó kérdés megoldása kívánja a városok tervszerű együtt működését.

Itt van mindenekelőtt az adóreform kérdése. Hogy a városok és a városi polgárság teherviselési képességét eddig miképen vette igénybe az állam, azt eléggé bizonyítja az, hogy amíg a városok lakossága egyötöd részét teszi ki az ország egész lakosságának, az állami egyenes adóknak több, mint egyharmad részét szolgáltatják a városok. Kétségtelen, hogy az állami háztartásnak az elmúlt évtized végén történt rendezése első sorban a városok megerhelésével járt. És ugy látszik, hogy az adóreformból várható bevételi többletet is főkép a városi polgárság fogja megfizetni.

Nézetem szerint pedig az egyenes adók reformja az egyetlen alkalom, amikor a magyarországi városok súlyos pénzügyi helyzetén segíteni lehet. A kérdés még bővebb kifejtést fog találni, azért most csak

arra utalok, hogy amikor ilyen életbevágó nagy kérdéssről van szó, mi, városok, hallgatunk s tétlenül nézzük, mint hiúsul meg a magyar városoktól választott 153 országgyűlési képviselő segítségével a városok gyökeres lábraállításának reményeége.

Szubvenciókkal lehet itt-ott segíteni rajtuk, de véglegesen csak akkor kapjuk meg a városok fejlődésének alapföltételét, ha az állami és városi adók elosztása meg fog felelni a közigazgatási feladatkörök arányának. A városoknak nem lenne szüksége semmiféle állami segítségre, hanem csak arra, hogy az állam ne vegye igénybe az adózóképességét olyan sokféleképp és olyan aránytalan mértékben s különösen ne vegye igénybe az adóztatásnak azt a részét, amely első sorban a helyi adózásra való, tudniillik a házak megadóztatását. A városi házak jövedelmzősége nagy mértékben függ a városi közintézményektől s a házak hozadékát sokkal célszerűbben lehet a helyi viszonyoknak megfelelően városi adó formájában kiképezni. Lehet alkalmazni a házádot, esetleg kombinálva a közönséges érték szerint való megadóztatással, vagy kizárólag az utóbbit.

Az egyenes adók reformján kívül legközelebb tárgyalás alá kerülhetnek az új szeszadótvörvény, a helyierdekű és a közúti vasutakról szóló törvényjavaslat, a kisajátítási törvény revíziója, melyek nagy mértékben érdeklik a városokat és végül, ami a legfontosabb, a városi törvény. A benyújtandó törvényjavaslatok között vannak olyanok is, melyeket nekünk kellene nemcsak sürgetnünk, de ezeket nézve memorandumokba foglalt javaslatokat is kidolgoznunk.

Ha a dolgokat nem felszínesen vizsgáljuk, meggyőződhetünk, hogy igazi érdekellentét a főváros és a többi magyar városok között nem volt s nem is lehet. A főváros kivételes helyzetéből magyarázható látszólagos előnyöknek mindig megvoltak és meglesznek a maguk terhei. Teljes mértékben osztozunk a magyar városoknak ugyszólván minden bajában, ki akarjuk venni részünket a közös küzdelemből is.

Amikor most a városi igazgatás szellemi nivójának emelését s így közvetve a városi polgárság érdekeinek tökéletesebb kielégítését munkálni akarjuk, a magyar városok szövetezésének eszméjét akartam szolgálni.

Egyesülniök kell tehát a magyar városoknak jövőjük érdekében. Csak így fognak tudni kellő erővel föllépni, így tudnak kívánásaiknak nyomatékot is

adni. S ezt bátran tehetik, sőt tenni kötelességük, mert ezzel nem partikuláris érdekeket érvényesítenek, hanem a városi lakosság boldogulásának előmozdításával biztosítják egyszersmind az egész ország haladását.

Ujévi köszöntők és a szegény gyermekek.

Az újév küszöbén sok beszéd hangzik szerte az országban. Dacára a havas télnek, a szóvirágok viritának. A külső levegő még künnmaradt meleg része egy pár percre az emberek szívébe röppen. Mész gyanánt folyik a szó ajkunkról, mosolyogva köszöntjük egymást s reggeltől délig ismételtjük a boldog újévet. Avatolt és avatatlan ajakról nagy enunciációkat hallunk. Esméket dobunk az új esztendő küszöbére, talán csak azért, hogy azokat az év folyamán összetörjük, lábbal tiporjuk, mint a gyermek megunt játékszereit. Rendesen fátýolozott hangon beszélünk a létüv évről és reménykedve nézünk az új esztendő még előttünk homályos útjára. Próféta lélekkel jósoljuk meg, hogy nagy akadályok fognak programunk elé gördülni, de adjuvante Deo és bizva emberi erőnkben, szétörjük az ellentállani akaró sziklákat. Igerünk munkát, szorgalmat. Fogadjunk, hogy okulunk a multak rossz napjain, a magunk kárán és a jövőben egyek leszünk az akaratban, egyetértők a kivételben. És mikor mindezeket egymásnak elmondtuk, szeretetünkről, őszinteségünkről, bizalmunkról, jóvendő becsületesen végzendő munkánkról vallomást teszünk, mosolyog arccal boldog újévet kívánunk egymásnak, kezét szorítunk, kiadjuk az utolsó melegséget is szívükből, aztán elmegyünk, szétválunk, a közönyösség visszatér arcunkba, az obligát mosolyok eltűnnek és leszünk ismét szürke emberek, akik déli harangszóra el is feledjük pár percig tartó színváltozásunkat.

Nem áldhatjuk eléggé a Világegyetem nagy Mesterét, hogy elzárta előlünk egymás szívének redőit. Mert ha nem így volna, akkor az ujévi jókívánatok elhangzása után valószínűleg harc támadna az emberek közt. Így azonban lehet mézet csorgatni az ajakról, pedig a szívekben a gyűlölség és szeretetlenség mérge ül. De kinek lehet szava e szép szokás ellen? Mundus vult decipi, ergo decipiatur...

És én mégis szeretem az embereket erényeikkel és bűneikkel, mert csak így láthatom meg az igazi embert. Ha szabad annak a jámbor gyermeknek, vagy pálinka után áhitóz embernek, akiket sohasem láttam, akikkel sem jót, sem rosszat nem tettem, — nekem boldog újévet kívánni csak azért, hogy nyálánkságukat, vagy égető szomjukat egy néhány fillérrel kielégíthessem, miért ne füllentsünk mi pár pillanatig — kiművelt emberek. Amazok ugy is őszintebbek, mert ha vetünk nekik néhány fillért, talán őszintén is kívánják az új évben való boldogulásunkat, vagy ha nem adunk, áperte a pokolba kívánnak bennünket, ellenben mi gondosan elrejtjük érzelmeinket és begomboljuk Ferencz József kabátun-

kat, nehogy a hamis érzéseket valamelyik emberismerő leolvassa a szívünk helyéről. És ne bánjuk, hogy ez így van, mert legalább ily módon mindegyik visszaadja a másíknak azt, amivel egymástól elkarták ámitani.

Hiába, a társadalmi életben élünk és az udvariasság formáit, az érintkezések poetikus, kedves szokásait be kell tartanunk, nehogy a nyelvetlenség vádjá érjen bennünket. Pedig, hogy mily teher ez a sablonszerű udvariasság, onnan is kitűnik, hogy az embetek ezt még a legeskevényebb fizikai munkával sem teszik maguk. Nevjegyükre még a b. u. é. k.-t sem írják fel, hanem reányomatják, vagy ha képes levelező-lapon írnak, ez az írás arra van szánva, hogy azt sokan olvassák és gyönyörködjenek ezekben a szemenszedett zellemességekben, melyeket műveltebb körökben hűlyeségnek neveznek.

Hamis a betű, az írás, a szó és elvéve árad ki azokból a szeretet melegsége, a finom lélek kedves szeretetreméltó, meggyőző megnyilatkozása. Üres szokás, ámitása embertársainknak, alázat a hatalmasok iránt, hajlóság jobbra-balra és jó szerencse, hogy fejenként — ha tetszik — csak két fillérbe kerül.

De mundus vult decipi, ergo decipiatur...

És most mondok valamit... Ezer meg ezer nyomorékon született, szülői bűneit ártatlanul öröklött gyermek tengődik Magyarországon. Beteg, fonyadt virágai az emberiségnek, akiket nem tudunk üvegházakba elhelyezni, mert társadalmunk pénzereje már nem képes több áldozatra. És hull a gyermek kévemódra... Bűnben születnek, bűnben nevednek, és az öröklés mellé szerzett bűnök ezivel döntik őket a temető fejfái és keresztjei alá. Akik meg egészségesen születnek betegerkölésű, léha anyáktól, azok meg felnőnek, mint a fű. Nem törődik velük senki, lelkük-testük a bűnben fetreng és megtelik velük a börtön, a fegyház később.

Amazok is, emezek is elvesztek a társadalomra. Meg kell tehát őket valami uton-módon menteni. A mentési akcióhoz pénz kell. Az állam azonban görnyed a kiadások terhe alatt. A városok és községek addig-addig keresik a züllött, vagy nyomorék gyermek illetőségét, míg az megéri az akasztófára, börtönre, vagy a halálra. Segítsen azért a társadalom ezeken a szerencsétleneken. Ezen segítő akcióra legalkalmasabb az év első napja. Hagyjuk el az ujévi jókívánásoknak postán való küldését és az erre adott pénzt adjuk jövőre a fentemlített gyermekek részére építendő házakra. Ha Magyarország lakosainak csak egy negyed része, vagy 10-ed része egy-egy koronával járul ezen cél megvalósulásához, akkor rövid időn belül fel lesznek építve ezek a mentővárak az állam, a városok, községek és társadalom megterhelése nélkül.

Mint minden megcsontosodott szokás, ugy ez is nehezen fog eltűnni, de ha az emberek látni fogják, hogy a nagy mentő akció egy sereg boldogtalan gyermek testi és lelki életét megmenti, sietni fog egy porszemmel járulni az emberbaráti mű felépítéséhez.

Körrendelet.

Kereskedelemügyi m. kir. miniszter.

109.482.
IV. 3.

Valamennyi magyarországi törvényhatóságnak.

A kölcsönös kereskedelmi és forgalmi viszonyoknak az Ő Felsége uralkodása alatt álló többi országokkal 1907. évi október hó 8-án kötött és az 1907. évi LIV. t.-cikkben nyert felhatalmazás alapján a m. kir. miniszteriumnak folyó 1907. évi december hó 31-ik napján 6124—M. E. szám alatt kibocsátott rendeletével életbe léptetett szerződésből kifolyólag a házalás ügyének 1908. évi január hó 1-től való szabályozását illetőleg a következőket rendelem:

A hivatali elődöm 1886. évi 26.990. sz. a. kelt rendeletével a törvényhatóságoknak megküldött és jelenleg érvényben álló házalási szabályok anyagi rendelkezései, — hivatali elődeimnek ezek értelmezése iránt időközben kibocsátott rendeleteivel együtt — további intézkedésig, illetve a háztartás ügyének törvényhozási szabályozásáig, 1908. évi január hó 1-én túl is ideiglenesen alkalmazandók lesznek a következők értelmében:

A kölcsönös kereskedelmi és forgalmi viszonyok szabályozása tárgyában kötött főntebb idézett szerződés következtében a fenálló házalási szabályok 9. §-ában foglalt ama rendelkezés, hogy a „házalókereskedési engedély az osztrák-magyar monarchia egész területére adatik“, nemkülönbén e szabályoknak ebből folyó határozmányai 1908. évi január hó 1-től kezdve többé alkalmazást nem nyer és ennek megfelelően a házalási engedélyek a jelzett időponttól kezdve csakis a magyar szent korona országainak területére szóló érvénnyel lesznek kiállítandók. Ugyancsak ettől az időponttól kezdődőleg a magyarországi házalók — kivéve az alábbiak értelmében a kedvezményezett vidékekből házalókat — csakis a magyar szent korona országainak területén gyakorolhatják a házalást, — amint hogy 1908. évi január hó 1-től kezdve a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok nem kedvezményezett házalói sem folytathatnak a magyar szent korona országainak területén házalást.

Minthogy továbbá az osztrák cs. kir. kereskedelemügyi miniszter ur oly irányban intézkedett, hogy a magyar szent korona országainak kedvezményezett vidékeiről való házalók a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok területén — az ott továbbra is hatályban maradó 1852. évi házalási patens 17. §-ában és az ezt kiegészítő jogforrásokban — részükre biztosított kedvezményes elbánásban részesüljenek 1908. évi január hó 1-én túl is mindaddig, míg a házalás ügye ott törvényhozásiilag újból nem szabályozatik s mivel így a magyarországi kedvezményezett vidékekből házalók itt nyert házalási engedélyük (házalókönyvtük) alapján a házalást a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országok területén egyelőre ezentul is gyakorolhatják: ennél fogva a birodalmi tanácsban képviselt királyságok és országoknak az eddigi há-

zálási szabályok értelmében kedvezményezett vidékeiről való házalók is a magyar szent korona országainak területén 1908. évi január hó 1-én túl is az általuk a házalási szabályok értelmében eddig élvezett kedvezményes elbánásban részesítendőek és így azok a magyar szent korona országainak területén 1908. évi január hó 1-én túl is folytathatnak házalást, mindaddig, amíg a birodalmi tanácsban képviselt királyságokban és országokban a viszonzosság e részben lényeg fenntartatik, vagy a magyar törvényhozás eltérőleg nem intézkedik.

Mindezeket a törvényhatósággal indomás, mihez tartás és megfelelő eljárás végett azzal közölve, hogy további rendelkezésig a házalás ügyére nézve a jelen rendeletben foglaltak irányadóak.

Budapest, 1907. december hó 31-én.

Kossuth.

Egy hamvasztás költségei.

Olvasóink több ízben fordultak hozzánk azon kéressel, hogy egy holttestnek, pl. a legismertebb német krematóriumban, a gótháiban történendő elhamvasztása mennyi költséggel jár, beleértve az e körül felmerülő minden előrelátható kiadást.

Megszereztük a szükséges adatokat és azokat a következőkben ismertetjük, megjegyezvén, hogy az alanti felsorolás tapasztalati számításon alapul és pedig a számítás alapját a gráz-góthái reláció képezi. Hazánkban oly ritka eset még a holttesteknek elhamvasztás céljából való elszállítása, hogy normáról beszélni még nem lehet. Ausztriából azonban az ilyen szállítások gyakoriak. Minthogy pedig a tvólság körülbelül egyező, a költségek Gráz—Gótha és Budapest—Gótha között ugyancsak nem tűntethetnek fel jelentékeny különbséget.

A számítás példa ez:

1. Egy érckoporsó belső felszerelésével együtt	120 = K
2. Ércbetét	44 — „
3. Koporsóláda	16 — „
4. Halottlevél és bélyege	14-16 „
5. A kerületi orvos közbenjárási díja	20 — „
6. Csomagolás és lepecsételés	22 — „
7. Borralvók az utvonalon Gótháig	30 — „
8. Szemledij	4 — „
9. Ellátási díj	24 — „
10. A koporsónak elszállítása Grázba vasuton	26 — „
11. A koporsónak elszállítása a vasuttol a halottasházba	6 — „
12. A holttestnek a vasuthoz való szállítása	60 — „
13. A rendező napidíja 2½ napra á 16 korona	40 — „
14. A rendező utazási költsége	17-88 „
15. Gyáskocsi Bécsben	24 — „
16. A holttest szállítási díja Gráz—Bécs közt	45-38 „
A holttest szállítási díja Bécs—Eger közt	161-38 „

A holttest szállítási díja Eger— Gótha közt	125-28 "
17. Kisérő vasuti költsége... .. .	44-80 "
Kisérő napidíja 5 napra	66— "
18. Góthában: egy hamvasztás költsége egyházi szertartás nélkül, de beleértve a holt- testnek a vasutól a krematóriumba való szállításának költségeit, kitesznek	81-60 "
Egy grác—gótai hamvasztás összesen tehát	992-48

koronába kerül. Ugyanennyire becslhető egy budapest—góthai hamvasztás költsége is.

Első pillanatra bizony jelentékeny összeg. De gondoljunk arra, hogy ha Budapesten krematórium épülne, ezen összeg körülbelül az $\frac{1}{10}$ -ed részére csökkenne alá, mert elcsésnének a rengeteg szállítási díjak és egyéb járulékok s akkor mindjárt látjuk, hogy a temetéshez aránytalan feltehető a költség. Sőt még a Góthába való szállítás költségei sem nagyobbak, mint Budapest egy középkeresetű harmadrendű temetés.

Hírek.

— **Tisztelges a polgármesternél.** Debreczen sz. kir. város Tanácsa és tisztikara január 1-én délelőtt 10 órakor tisztelgett városunk polgármesternél, hogy kifejezze tiszteletét, ragaszkodását, szeretetét a tisztikar iránt mindenkor Melegen érző polgármester iránt. A gyöngélkedő Vecsey Imre polgármesterhelyettes, főjegyző helyett Magoss György dr. tiszti főügyész üdvözölte a város fejt és első tisztviselőjét, rövid, tömör szavakban biztosítva a polgármestert a tisztikar munkájáról és a polgármester személye iránt érzett változatlan tiszteletéről. A férfias hangú üdvözlésre a polgármester nyomban felelt és megköszönve a tisztikarnak jókívánatait, megemlítette, hogy a városi Tanács az év elején programjába felvett eszméket nem valósíthatta meg valamennyit. Ennek okát azonban a Tanácson és tisztikaron kívül álló okokban keresi. Kéri a tisztikar támogatását az új évben is, meg lévén győződve, hogy a tisztikar a város javát célzó ernyedetlen munkájában az idén sem fog lankadni.

A tanács és tisztikar ezután Weszprémy Zoltán főispánhoz vonult, hol Kovács József polgármester üdvözölte a főispánt, ki megelégedését fejezte ki a tisztikar működése felett, munkákedvet, eredményt kér az új évben Istentől, megköszönve a polgármester szép és őszinte jókívánatait.

— **A vízvezetéki bizottság ülése.** A Törs és Ormai cég felvállalta a vízvezetéki kutak furatását. A furó azonban nem jól működött, miért is a tanács új ajánlatot kért be egyes vállalkozóktól. A beérkezett két ajánlatot a városi tanács kiadta a főmérnöknek véleményvadásra.

— **Zolthay Lajos gyászja.** Zolthay Lajos muzeumőrt súlyos csapás érte. Édesanyja, özvegy Zolthay Pálné asszony ugyanis a haldokló évvel sírba szállott. A megboldogult jó lélek mondhatatlan szeretettel csüggött egyetlen fián, ki büszkesége és egyetlen öröme volt. Újév napján temették el nagy részvét

mellett. A koporsónál **Dicsőfi József** lelkész mondott meghatározó, tartalmas iránt, mely után kivitték a boldogultat a hatvanutcai temetőbe örök elhunyt és mindig siratott leánya mellé. Béke poraira és vigasztalás azoknak, kik őt szerették és tisztelték.

— **Visszahelyezett polgári biztos.** Ónody Mihály felfüggesztett polgári biztos **Kovács József** polgármester visszahelyezte állásába. Ónody Mihály hivatalát újév napján foglalta el.

— **Polgármesterválasztás.** Zalaegerszeg város képviselőtestülete december 28-án tartott gyűlésében egyhangulag dr. Korbay Károly úpesti gyakorló ügyvédet választotta meg Zalaegerszeg város polgármesterévé. Dr. Korbay állását még január hóban elfoglalja.

— **Hatósági mérszárszék Kocsokmetén** Kecskemét város közgyűlése elhatározta, hogy a nagy husárak csökkentése érdekében hatósági mérszárszék állít fel. A közgyűlés utasította a közlelmelési bizottságot, hogy a hatósági husmérés rendszeresítésére dolgában tegyen konkrét javaslatot. E határozatnak meghozásában az az indító ok vezette a közgyűlést, hogy a vágómarha ára az utóbbi időben tetemesen csökkent s a husárak ennek ellenére változatlanok maradtak.

— **Nyilvános teajutamatok.** London legújabb érdekességei az egyes utcasarkokon elhelyezett teajutamatok. Kora reggel egészségügyi megbizottak által megvizsgált tejjel megtöltik az automatákat és a városi bizottság által meghatározott díjért hozzák forgalomba. Bárki az automatába beledobja az árjegy-zékben meghatározott összeget és az automata csapját megéreszti, a megfelelő mennyiségű tej kifolyik a csapón. Az eddigi kísérletről az tűnik ki, hogy a szegényebb nép ily módon olcsó, tiszta tehez jut, ami egészség szempontjából is igen előnyös körülmény, különösen oly nagy városban, mint London. Az eddigi tejkihordási rendszer sok visszalésre adott alkalmat, miáltal a tejhamisítás nagyon lábra kapott Londonban is. Azonban az automata rendszerrel ez mind megszűnik. A londoni automaták 20—30 liter tejet tartalmazznak és folyton folyik, mennyi tejt ömlik ki belőlük és mennyi tejt marad meg eladásra. Ha a teajutamat eladási rendszer beválik, akkor rövid idő alatt Londonnak valamennyi utcájában felállítják a teajutamatokat, amit bizonyára más városok is utánozni fogják.

— **A hálázás szabályozása.** Az Ausztriával kötött egyezség egyik pontja a hálázó kereskedelmet rendezi. A kereskedelmi miniszter a napokban rendelkezést intézkedett a hálázásnak Magyarországon való rendezése dolgában. A miniszter rendelkezése szerint az érvényben lévő hálázási szabályok 9. szakaszának azon rendelkezése, hogy a „hálázókereskedési engedelem az osztrák-magyar monarchia egész területére adatik”, január hónap ejzejétől megszűnik. A hálázási engedelmeket ezután csak Magyarország területére adják ki. Január elsőtől a magyarországi hálázók, kivéve a kedvezményezett vidékekről való hálázókat, csak Magyarországon hálázhatnak, míg az osztrák királyságok és országok nem kedvezményezett hálázók pedig Magyarországon nem hálázhatnak.

18,973.
1907. sz.

Árverési hirdetés.

Debreczen sz. kir. város tulajdonát tevő Simonffy-utcai 2. számú bérház első emeleti 6-ik számu: 3 szoba, 1 előszoba, 1 fürdőszoba, 1 konyha, 1 kamara, 1 klozett, 1 padlás és 1 pincéből álló lakásnak az 1908. évi május 1-től 1911. évi április hó 30-ig terjedő három évre bérbeadás iránt a nyilvános árverés az 1908. év január hó 22-ik napjának d. e. 9 órájára a városháza nagyterembe tüzetelt ki. Miről árverelni szándékozik azzal értesítettnek, hogy az árverési feltételek a számvevői hivatalnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők és a kiküldött ár 10%-a bánatpénzül az árverelő bizottságnál leteendő.

Debreczen, 1907 december 19.

A városi tanács.